

TARBIJAVAIIDLUSTE KOMISJONI OTSUS

Asja number 19-1/23-14901
Otsuse kuupäev 26.03.2024
Komisjoni koosseis Margus Kingisepp
Merike Hallik
Triinu Nurmjõe

Tarbija
Kaupleja Saku Mõis OÜ (16189525)

Tarbija nõue Kahju hüvitamine summas 137,50 eurot.

Resolutsioon:

1. Rahuldada tarbija nõue. Kauplejal hüvitada tarbijale tekkinud kahju suuruses 137,50 eurot.

Asjaolud:

Tarbija on pöördunud tarbijavaidluste komisjoni (komisjon) poole avaldusega.

Komisjon alustas asjas menetlust 14.12.2023.

Tarbija avalduse kohaselt oli tarbijal 06.01.2023 ostetud kaupleja kinkekaart Õllespa külastus kahele 1,5 tundi. Kinkekaardi maksumus 137,50 eurot tasuti 11.01.2023. Avalduse kohaselt ei ole tarbija saanud kinkekaarti kasutada.

Tarbija soovis kasutada kinkekaarti 29.09 ja saatis kauplejale sellekohase kirja 13.09.2024. 15.09.2023 sai tarbija kauplejalt kirja, et Saku Mõis on suletud teadmata ajaks ja broneeringuid ja pakkumisi ei tehta. Kinkekaardi korral lubati raha tagasi maksta.

Selgusetu kuupäeval on tarbija saatnud kauplejale kirja, milles märgib, et kuna 15.09 kirjale pole vastust saanud ega ka raha pole tagasi kantud, soovib tarbija teada, kas kaupleja on meili kätte saanud ning millal raha tagastatakse.

03.10.2023 kinnitas kaupleja, et on kirja kätte saanud ning lubab järgmisel nädalal asjaga tegeleda.

Tarbija saatis 22.10.2023 kauplejale uue e-kirja, milles küsib, millal raha tagastatakse.

Kaupleja vastas 22.10.2023 et toimus operaatori vahetus ning palutakse eelmise operaatoriga ühendust võtta.

Uus operaator väidab, et nemad pole selle asjaga seotud.

Tarbija nõuab kinkekaardi eest makstud raha tagastamist summas 137,50 eurot.

14.12.2023 edastas Tarbijakaitse ja Tehnilise Järelevalve Amet (komisjoni sekretariaat) tarbija avalduse materjalid kauplejale vastamiseks. Kaupleja ei ole tarbija avaldusele vastanud.

Enne komisjoni istungit pooled lahenduseni ei jõudnud.

Kaupleja seisukoht:

Kaupleja jättis tarbija avaldusele tähtaegselt vastamata.

Komisjoni põhjendus:

Komisjon, hinnanud kõiki asjaolusid ja tõendeid kogumis, leidis, et tarbija nõue kuulub rahuldamisele.

Esmalt kontrollis komisjon, milline on pooltevahelise lepingu iseloom. Komisjon tuvastas esitatud materjalide alusel, et vaidluse osapooled olid sõlminud 06.01.2023 kinkekaardi müügilepingu võlaõigusseaduse (VÕS) § 208 lg 1 tähenduses.

Leping vastab tarbijalemüügilepingu tunnustele VÕS § 208 lg 4 tähenduses.

Komisjon tuvastas, et sõlmitud leping vastab sidevahendi abil sõlmitud lepingu tunnustele VÕS § 52 lg 1 ja 2 tähenduses. Leping sõlmimine toimus sidevahendina interneti kasutades. Puuduvad VÕS § 53 lg 2 toodud välistused.

Komisjon kvalifitseeris tarbija nõude selle sisust lähtudes kahju hüvitamise nõudena.

Kaupleja ei vastanud tarbija avaldusele. Tarbijakaitseaduse (TKS) § 48 lg 6 kohaselt juhul, kui kaupleja ei esita arvamust tähtaja jooksul, võetakse vaidluse lahendamisel aluseks tarbija avaldus ja olemasolev teave. Komisjon otsustas vaidluse lahendamisel aluseks võtta tarbija poolt esitatud teabe.

Järgnevalt kontrollis komisjon, kas tarbijal esineb õiguslik alus ostetud kinkekaardi eest hüvitise nõudmiseks.

Võlaõigusseaduse (VÕS) § 76 lg 1 kohaselt tuleb kohustus täita vastavalt lepingule või seadusele.

VÕS § 76 lg 2 kohaselt kohustuse täitmisel tuleb lähtuda hea usu ja mõistlikkuse põhimõttest, võttes arvesse tavasid ja praktikat.

VÕS § 76 lg 3 järgi kohustus loetakse kohaselt täidetuks, kui see on täidetud täitmise

vastuvõtmiseks õigustatud isikule õigel ajal, õiges kohas ja õigel viisil.

VÕS § 85 lg 1 järgi võlgnik peab kohustuse täitma lepingu või seadusega kindlaksmääratud kohas.

Komisjon tuvastas tarbija poolt esitatud tõendite alusel, et kaupleja jättis tarbijale lubatud teenuse osutamata. Kaupleja lubas kinkekaardi raha tagastada, kuid ei ole seda teinud. Oma kohustuse mittetäitmisega rikkus kaupleja poolte vahel sõlmitud lepingut.

VÕS § 100 järgi on kohustuse rikkumine võlasuhtest tuleneva kohustuse täitmata jätmise või mittekohane täitmine, sealhulgas täitmisega viivitamine.

Võlgniku poolt kohustuse rikkumisel on võlausaldajal õigus kasutada VÕS § 101 lg 1 toodud õiguskaitsevahendeid.

VÕS § 101 lg 2 kohaselt võlausaldaja võib kohustuse rikkumise korral kasutada eraldi või koos kõiki seadusest või lepingust tulenevaid õiguskaitsevahendeid, mida saab üheaegselt kasutada, kui seadusest või lepingust ei tulene teisiti. Eelkõige ei võta kohustuse rikkumisest tuleneva õiguskaitsevahendi kasutamine võlausaldajalt õigust nõuda kohustuse rikkumisega tekitatud kahju hüvitamist.

VÕS § 115 lg 1 kohaselt juhul, kui võlgnik rikub kohustust, võib võlausaldaja koos kohustuse täitmisega või selle asemel nõuda võlgnikult kohustuse rikkumisega tekitatud kahju hüvitamist, välja arvatud juhul, kui võlgnik kohustuse rikkumise eest ei vastuta või kui kahju ei kuulu seadusest tulenevalt muul põhjusel hüvitamisele.

VÕS § 128 lg 3 kohaselt hõlmab otsene varaline kahju muu hulgas kahju tekitamisega seoses kantud või tulevikus kantavad mõistlikud kulud, sealhulgas mõistlikud kulud kahju ärahoidmiseks või vähendamiseks ja hüvitise saamiseks, muu hulgas kahju kindlaks tegemiseks ja kahju hüvitamisega seotud nõuete esitamiseks.

Komisjon tuvastas, et tarbija oli teinud kulutusi kinkekaardi ostmiseks summas 137,50 eurot. Kaupleja poolse lepingu rikkumise tõttu ei saanud tarbija soovitud teenust ning ostetud kinkekaart osutus kasutuks. Seetõttu oli tarbijal tekkinud kinkekaardi väärtuse ulatuses kahju.

Eeltoodust lähtudes leidis komisjon, et tarbija kahjuhüvitusnõue kinkekaardi maksumuse summas 137,50 eurot on põhjendatud. Kauplejal hüvitada tarbijale kinkekaardi väärtus 137,50 eurot.

Otsuse tegemisel lähtus tarbijavaidluste komisjon tarbijakaitseseaduse §-dest 40 lg 1-3; 57; 58.

TKS § 60 lg 2 järgi kui pooled komisjoni otsusega ei nõustu ja seda ei järgi võivad nad pöörduda sama vaidluse läbivaatamiseks maakohtusse.

Margus Kingisepp

Merike Hallik
Triinu Nurmjõe

/allkirjastatud digitaalselt/